

Uit de pen van Marco Out, bezoeker 11 oktober 2013

Friedrich Nietzsche zou ooit gezegd hebben dat interessante mensen in de hemel ontbreken. Ik weet niet of hij gelijk heeft. Wat ik wel weet is iets dat ik al langer vermoedde: in de Literaire Hemel, geborgen in het tijdloze Café de Amer, tref je zeker wel interessante mensen. In ieder geval mensen met interessante verhalen.

Ik kan het niet anders zeggen: ik heb volop genoten van een onderhoudende avond tijdens mijn eerste bezoek.

Het spits werd deze avond afgebeten door Koert Broersma, kenner en liefhebber van Simon Carmiggelt, de in 1987 overleden schrijver. Carmiggelt die vooral bekend werd door zijn Kronkels in Het Parool en zijn tv-optredens. Bij Uitgeverij van Oorschot verscheen bij zijn honderdste geboortedag op 7 oktober een dunderukdeel met Carmiggelts 'honderd beste columns'. Sommigen denken wellicht dat de verhalen van Carmiggelt al voor de middag met een bezoek aan een café of een ander etablissement op te tekenen zouden zijn. Dan doe je hem echt te kort. De eenvoud is vaak juist niet eenvoudig om mooi op papier te krijgen. Broersma heeft een indrukwekkende Carmiggelt-collectie en heeft hem ook verschillende keren ontmoet. Door een jammerlijke samenloop van omstandigheden is de biografie die Broersma over Carmiggelt wilde schrijven er uiteindelijk niet gekomen. Een deel van die verklaring kon wel eens gevonden worden in het boek 'Mijn beter ik' van Renate Rubinstein.

Lupko Ellen kwam hierna aan het woord. Thrillerschrijver van het Hoge Land (met zijn roots in het Gasseltenijveenschemond dat ook ooit een vers van Carmiggelt haalde). Ellen's verhalen spelen vaak (deels) over ver, bijvoorbeeld in Afghanistan (Wraaktocht 2009) of Servië (Nachtengel 2013), maar zijn nieuwste verhaal speelt zich af in Drenthe. Minder spannend? Zeker niet! Ook in en om een Drentse ven in kunnen verschrikkelijke dingen gebeuren.... Ellen schreef, of beter schrijft, want er is nog ruimte om aanpassingen te doen, een verhaal in 14 delen. In ieder van de 7 Literaire Hemels van dit jaar zal hij er twee voorlezen. In het Dagblad van het Noorden zullen ze stuk voor stuk worden gepubliceerd. Van Ellen vond ik het volgende citaat: "Soms lees ik voor uit mijn boeken. Verschrikkelijk. Ik vind het dan altijd slecht." Beste meneer Ellen, ik ben het met u oneens. Het was heerlijk om naar u te luisteren en ik ben erg benieuwd naar de volgende delen!

Het derde deel van de avond was voor Bert Wagendorp, schrijver van het dit jaar verschenen zo succesvolle Ventoux, inmiddels al bijna toe aan de 13e druk. Dat wordt een hardcover, speciaal voor de cadeaumarkeet, lachte Wagendorp. Er werd sowieso ook hier een hoop gelachen en het lukte Wagendorp om interviewer van dienst Annette Timmer een paar maal te doen blozen. Over het verschil tussen vriendschap bij mannen en vrouwen, over onvoorwaardelijkheid, over wat tijd doet en wat ook niet. En natuurlijk over de Berg. De Kale Berg. De reus van de Provence. Een mythische berg voor iedereen die iets met fietsen heeft. Er wordt gewerkt aan een film en het was bijzonder om een inkijkje te krijgen hoe dat tot stand komt. 'Take the money and run', was een goedbedoeld advies dat Wagendorp kreeg. Men wil zo veel aan jouw verhaal veranderen dat je het wellicht het beste maar kunt loslaten. Maar run? Niet doen Wagendorp, blijven fietsen! Of er minimaal toch over blijven schrijven.

Ik kan het niet anders zeggen: ik ga volop genieten van een onderhoudende avond tijdens mijn tweede bezoek. En mijn derde. En.....